

INTERPRETAR A LA TELEVISIÓ

Cal planificar la interpretació televisiva amb especial cura. Un cop se sàpiguen les característiques del programa, la durada de la gravació, els idiomes de les persones que hi intervindran, etc., l'intèrpret assessor proposarà l'equip més adequat.

TIPUS DE PROGRAMES

En general, l'intèrpret treballa a televisió en dues menes de programes:

- Debats o entrevistes que es fan en un plató i es retransmeten en directe o en diferit.
- Retransmissions en directe d'un esdeveniment que té lloc fora dels estudis televisius, per exemple, una cerimònia de lliurament de premis o el discurs d'un alt dignatari.

PREPARATIUS

És important que els intèrprets puguin examinar amb antelació suficient la documentació reunida pels documentalistes del programa sobre els convidats, el tema del debat o l'esdeveniment que s'ha de retransmetre. En cas d'existir un guió de programa amb les preguntes que es formularan al convidat, és indispensable que els intèrprets en rebin un exemplar.

Els programes realitzats en un estudi, tant si es retransmeten en directe com si són en diferit, solen assajar-se de manera més o menys exhaustiva. Convé que els intèrprets presenciïn l'assaig per tal de conèixer l'estructura del programa i el material audiovisual que es farà servir.

Abans de començar un programa realitzat en un estudi, el presentador sol intercanviar unes paraules amb els convidats. És important que hi puguin assistir els intèrprets, per familiaritzar-se amb accents, maneres de parlar, etc.

Abans de l'inici de l'emissió, convé fer una prova de so "real" amb el convidat i el públic: si la prova es fa sense públic, poden quedar falsejats els nivells d'àudio; a més l'experiència demostra que en aquests assaigs els convidats, que escolten la interpretació amb un minúscul receptor sense fil, demanen sempre més volum de so, i això no es pot ajustar quan ja ha començat el programa.

.../...

REQUISITS TÈCNICS

L'intendent necessita:

- Una cabina insonoritzada amb ventilació, i amb taula i cadires, per cada idioma. Les cadenes de televisió solen disposar d'uns mini-estudis que poden funcionar com a cabines mentre no es facin servir per a altres funcions durant la realització del programa.
- Un micròfon amb interruptor d'encesa i apagada controlat pel mateix intèrpret. També és convenient un botó de "tos" que permeti interrupcions momentànies.
- Uns auriculars mono (no estèreo) connectats a un amplificador amb control de volum regulat per l'intèrpret. És molt important que per aquests auriculars no se senti mai la pròpia veu: és un destorb i dificulta molt la tasca del professional.

Això s'aconsegueix de dues maneres:

- Enviant a l'intèrpret només l'àudio del programa (*post fader*) i mai el retorn.
- Modulant el volum dels altaveus que difonen la interpretació al públic del plató, per tal que se senti la veu de l'intèrpret però no arribi a entrar pels micròfons del convidat o del presentador.
- Un monitor per veure el programa, és a dir la imatge que rebran els telespectadors, i si és possible un altre monitor amb un pla fix del convidat per veure'n les reaccions quan el realitzador passi altres plans.
- Assistència, al llarg del programa, d'un tècnic de so, o bé la possibilitat de comunicar-se directament amb la sala de control.
- Si es tracta de la retransmissió d'un esdeveniment exterior, és d'importància vital aconseguir que el so s'assemblí al màxim al so d'estudi. Per això convé establir la connexió amb prou antelació perquè es puguin fer proves de so amb els intèrprets.

CRÈDITS

En compliment del Conveni Universal sobre Drets d'Autor i el Conveni de Berna per a la Protecció d'Obres Artístiques o Literàries, cal esmentar els noms dels intèrprets, així com la seva pertinença a **Aiic**, als crèdits del programa, si n'hi ha.

**Informació proporcionada pels intèrprets d'ESPaic – Regió Espanya
d'Aiic (Associació Internacional d'Intèrprets de Conferències)**

Copyright ESPaic, 2001